

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

DOLOR

Passen els anys i el dolor acostuma a anar en augment. El dolor emocional i el dolor mental porten, inevitablement, al dolor físic. I el dolor físic reverteix, la majoria de vegades, en nou dolor emocional i també en nou dolor mental. És un cicle. Tancat? No tindria perquè ser-ho, però també és difícil de sortir-ne. El dolor té aspectes positius: en tant que hi ha dolor som conscients de què hi ha algun mal. El dolor és la mostra externa del que succeeix dins nostre, talment com els fenòmens són la mostra evident de les coses en si. Alhora, el dolor ens fa patir (dolor emocional), ens fa menys feliços. El propi dolor ja és una preocupació (dolor mental). Rebutgem el dolor tant com podem, ja que té una relació directe amb el nostre estat de plenitud personal. És difícil ser feliç quan hi ha dolor. Una altra cosa és com l'entomem i com ens prenem la vida, tot convivint amb ell. La condició humana comporta dolor. La vida implica dolor. Fins i tot, alguns dels records i la pròpia memòria, tant del que hem viscut com del que hem desitjat, comporten, sovint, dolor. I, és curiós, quan esdevenim pares i mares voldríem estalviar el dolor de les nostres filles i fills quan bé sabem que el dolor és a l'espina com la felicitat a la flor. No és dóna l'un sense l'altre.

Abril 2020